

Här ska' valsas.

Moderato.

Gammal melodi.

Piano introduction in 3/4 time, key of B-flat major. The music starts with a forte (f) dynamic. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady accompaniment of chords and single notes. The piece concludes with a double bar line and repeat signs.

Ja här ska' valsas, ty nu änd-te-li-gen Har ja' mycke' pengar

The first system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line begins with a half rest followed by a quarter note, then continues with a series of eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment starts with a piano (p) dynamic and features a steady accompaniment of chords and single notes.

up-på fi-cka fått A ej för snart dä ä la att få sig en Ledistunn'sen förti

The second system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line continues with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment maintains the same accompaniment pattern.

är ha gått. Nu ska' ja aldri mer På herrgåln ta ett tag, För pengar har ja fler Än

The third system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line continues with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment maintains the same accompaniment pattern.

na'-en tän-ker jag. Ja, här ska' le-fvas lus-te - ligt hvar dag.

The fourth system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line concludes with a quarter rest. The piano accompaniment concludes with a quarter rest. The piece ends with a double bar line and repeat signs.

Blåkullafärden.

Gammal melodi.

Allegretto.

En sä - gen är gäng - se dä ve - ta vi ju, Att

ba - ra te "Pås - ka" det li - der; Då hvar och en gu - mma, som

al - dri blitt fru På kvas - ten te Blå - kul - la ri - der. Och

opp ge - nom skor - sten dä går så be - fångt. Å

ha de en gang up - på kvas - ten sig svängt. Så

hjal - per dä in - te, om spjäll - et ä' stängdt Dä

vet' - en se'n lång - li - ga ti - der

Junga da'r.

Allegretto.

Gammal melodi.

Piano introduction in G major, 3/8 time. The piece begins with a forte (*f*) dynamic. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and single notes.

Förr va' ja' vac - ker må - Ni tro, Fast
al - la tö - ser skul - le glo å

The first line of the song features a vocal melody in the treble clef and piano accompaniment in the bass clef. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking. The music is divided into two measures by a repeat sign.

nu ja' blitt ra - san - de ful — Och då va' u - ti un - ga
tit - ta på mej li - te smul — Men

The second line of the song continues the vocal melody and piano accompaniment. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking. The music is divided into two measures by a repeat sign.

da'r — Ja, då va' u - ti un - ga da - a - a - a - a - a - a - a -

The third line of the song features a vocal melody with a long note on 'da' and a piano accompaniment with a steady eighth-note rhythm. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking.

a - a - a - ar, — Ja, då va' u - ti un - ga da'r. —

The fourth line of the song concludes the piece with a vocal melody and piano accompaniment. The piano part includes a piano (*p*) dynamic marking. The music is divided into two measures by a repeat sign.

Vermlands-Pelles frieri.

Gammal melodi.

Moderato.

The piano introduction is in 3/4 time. It begins with a treble clef staff containing a whole note chord. The piano accompaniment starts in the bass clef with a forte (*f*) dynamic, featuring a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

Fli - cka lil - la vill du gef - ta dej - san Nog så får du fäl - le

The first system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line is in the treble clef, and the piano accompaniment is in the bass clef. The piano part begins with a piano (*p*) dynamic. The lyrics are: "Fli - cka lil - la vill du gef - ta dej - san Nog så får du fäl - le".

ta - ga mej - san. Ja, i mi' väck - ra stu - ga Kan dä fäl - le du - ga

The second system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line continues in the treble clef, and the piano accompaniment continues in the bass clef. The lyrics are: "ta - ga mej - san. Ja, i mi' väck - ra stu - ga Kan dä fäl - le du - ga".

För e' tock-na som te bo; hva' sej - san.

The third system of the vocal melody and piano accompaniment. The vocal line concludes in the treble clef, and the piano accompaniment concludes in the bass clef. The lyrics are: "För e' tock-na som te bo; hva' sej - san."

Benkuplett.

Allegro.

Serling.

First system of the musical score. It features a vocal line in treble clef and a piano accompaniment in grand staff (treble and bass clefs). The time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegro.' and the composer is 'Serling.'. The lyrics 'Låt folket pra-ta' are written above the vocal line. The piano part includes dynamic markings *f* and *p*. There are repeat signs at the beginning and end of the system.

Second system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics 'hit och dit, Det rör mig in-te platt. Jag sätter all min tro och lit Till'. The piano accompaniment continues with a steady rhythmic pattern.

Third system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics 'mi-na ben, för att, I hän-del-se af krig en gång, De ä så bra te'. The piano accompaniment continues.

Fourth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics 'ha. Då gäl ler det att va-ra lång Å styf i pin-nar - na. Då'. The piano accompaniment continues.

Fifth system of the musical score. The vocal line continues with the lyrics 'gäl ler det att va-ra lång Å styf i pinnar - na.'. The piano accompaniment concludes with a triplet figure and a final cadence. There are repeat signs at the beginning and end of the system.

Lars
Bondesons

Variété-Kupletter och Visor.

3:dje häftet.

Text.

Här ska' valsas.

Ja, här ska' valsas, ty nu ändteligen
Ha' ja' mycke pengar uppå ficka fått,
Å ej för snart dä ä-la att få sig en
Ledi' stun', se'n förti år ha gått.

Nu ska' ja' aldri mer
På herrgåln ta ett tag,
För pengar har jag fler
Än nå'en, tänker jag.

Ja, här ska' lefvas lusteligt hvar dag!

Dä' skulle fälle ingen kunna tänka,
Att mi' kära mormor en gång skulle dö.
Ja ho', som lefde förti år som enka,
Gifte sej som gammal svensker mö.

Ja tretti va' ho' då,
Men fager som e' ros.
Å nu ve' nittitvå
I väre' vändt si' nos.

Ja, nu så ha' ho' ändtligt rest sin kos.

Dä' sista ole' som ho' hviska te mej
Kommer ja' så innerligen väl ihåg.
Ho' sa', ho' ville hela raske' ge' mej,
Båd' stuga, koa' gris å bock å såg,

Ja' tacka ska' ni tro
Å ble' så hiskligt gla'.
»Adjö mä' dej,» sa' ho',
»Åt himla vill ja' dra'»

Å dä' va' sista ole, som ho' sa'.

Å ja' fick gumma lyckligt väl i jola
Tog en sup å glömde senna sorga lätt.
Å prästen sa' så här från predikstola:
»Herren tog'na hädan rätt å slätt.»

Å klockera de klang.
Så ljufveligt i skyn.
Hvarenda bonne sprang
Te körka ifrån byn.

Och själf ja' stog å grät så rö' i syn.

Men fram mä bränvinsflaska nu go' vänner!
 Här ska' lefvas, å dä utå glatta f—n.
 Bå' folk å fä, så många som ja' känner
 Ska' supa natta ut te' ljusa da'n.
 Å innan åre' slut
 Så a' ja' gift bestämdt.
 Dä' kan int' f—n stå ut
 Att vara ensam jämt.
 Å länge nog ha' Britta gått å klämt.

Å tar ho' mej, ho' får en kär, som duger.
 Ja' ska' köpa'na båd' skor å sjal i sta'n.
 Å tro mej, ja' står inte här å ljuger,
 Att ho' ser bättre ut än själfva f—n.
 Ja' säker ä', att ho'
 Ska' trifvas hos mig bra
 Båd' katta, ko å so
 Ho' får mä samma ta',
 Men bästa grisen blir fäll ändå ja'.

Blåkullafärden.

En sägen ä' gängse, dä veta vi ju,
 Att bara te »påska» dä lider,
 Då hvar å en gumma, som aldri' blitt fru,
 På kvasten te Blåkulla rider.
 Och opp genom skorsten de' går så befängdt.
 Å ha de en gång uppå kvasten sig svängdt,
 Så hjälper dä inte om spjälle' ä' stängdt
 Dä vet'en se'n långlia tider.

Nu va' dä e' käring en gång, som va' fin.
 Båd' kriter å folk ho' förtrolla.
 Å klart att ho' då föll i smaken på hin.
 Ja, han fick'na nog se'n behålla.
 Å ho' fick befallning, att samla te dans
 Så stort antal hexor, som möjligtvis fanns,
 Och opp genom luften di gick då med glans.
 Já, värre än båd' Tøller å Rolla.

Kring bya å gåla ho' flaxa å re'
 Å samla hop hexor te festen.
 Å tror nå'n ho' skämdes för att säga te
 Hos själfvaste klockarn å presten?
 Ho' for öfver sockna, ho' for öfver mon;
 Ja, om I vill höra, å om I vill tron,
 På kvällen hon hade en hel bataljon,
 Som alla satt stadigt på hästen.

Ve midnatt de kommo till Blåkulla ting
 Å va' då så trötta i ridten;
 Men likväl så ställdes de opp i en ring,
 Å f-n han sto' själf uti midten.
 Han dansa mä alla i vildaste sken,
 Så svetten den lacka å hela armén;
 Men också han bjöd dem på fåsupen se'n,
 Som köptes hos själfvaste Smithen.

Ja, glädjen va' stor, men den blef inte lång,
 Å hör hva' ja' nu vill förtälja!
 Den hexa, som samlat så fullt på en gång,
 Te hustru nu hin ville taga,
 För Pintorpafrua va' gammal å grå,
 Hoptorkad å fnurrig, det kan én förstå.
 Som sagdt, nu han tänkte å grunnade på
 Att få nå'et läckert te helga.

Men dä kunde inte de andra rätt ha,
 För alla så ville de åt'en.
 Hos Pintorpafrua di sa' som dä va',
 Å ho' ble' minsan ej belåten.
 Ja, ho' börja' lefva som själfvaste f-n.
 »Den steken du ska' allt få mista minsan
 Å nog ska' ja' taga hin håle i lann,
 När en gång ja' fått'en i båten.»

Å därnä' ho' satte i väg, så dä hven
 Å träffade snart på dem båda;
 Å hin ble' så rädd, så han damp som en sten.
 Den dansen han ville ej tråda,
 För där ble' ett slagsmål emellan de två;
 Ja värre än slaget ve' Brunnabäcks å.
 Den ena låg under, den andra låg på.
 Förskräckligt dä va' te å skåda.

Ja, Pintorpafrua va' gammal å seg,
 Ho' klöste den andra å slet'na;
 Men ho' va' minsann inte heller så feg,
 Ho' banka på frua å bet'na.
 Ja, frua va' gammal å mager å torr,
 Den andra had' handskats mä käringar förr,
 Dä syntes. Ho' slog'na i vägg å i dörr.
 Mä kvasten i skallen ho' smet'na.

Å ingen i skocken dem torde ta' sär.
 Ja, ingen här lag kunde skipa.
 Å dä skulle fanken ock slåss mä di där.
 Då komme en säker i knipa.
 Ja, båda de fingo ohyggligt mä drag,
 Och ha de ännu inte slutat sitt slag,
 Så håller di på mä dä ännu i dag;
 Inte annat än jag kan begripa.

Å ätter den betan vill hin aldrig ha'
 Några käringar mer till sitt tempel,
 »För di ha mej skrämt så förbaskadt,» han sa',
 »På e' så'n ja' slår aldri' min stämpel.
 Å kommer di hit, så släpp inte dem in,»
 Han skrek å domdera te portvakten sin,
 »Ja' ryser å darrar. De ha', ta' mej hin,
 Mej gett ett för dåligt exempel.»

I unga da'r.

Förr va' ja' vacker, må Ni tro,
 Fast nu ja' blift rasande ful,
 Och alla töser skulle glo
 Och titta på mej lite' smul,
 Men de' va' uti unga da'r.
 Ja, de' va' uti unga da'r, unga da'r,
 unga da-a-a-a a-a-ar
 Ja, de' va' uti unga da'r.

Mi' näsa sken så fin å rö',
 Å kinderna glödde som bloss,
 Och blef krakel, för pina dö,
 Ja' va' då den sämste te å slåss.
 Men de' va' uti unga da'r etc.

Å nämndeman ja' skulle bli,
 För si ja' va' rasande klok,
 Men genast skrek' å storma di:
 »Vi vill' inte ha' en så'n tok!
 Men de' va' uti unga da'r etc.

Å gifta mej ja' skulle mä
 Å skaffa e' hustru åt mej;
 Å de' gick bra, å väl va' de'.
 När ja' svarte ja, sa' ho' — nej.
 Å de' va' uti unga da'r etc.

Så sa' min far adjö å dog,
 Å ja' börja flacka ikring.
 Å hela arfve' nu jag tog
 Å de' va' just jämnt — ingenting
 Men de' va' uti unga da'r etc.

Nu lefver ja' hvareveli da'
 Å de' har ja' fälle gjort jämt.
 Å lefver ja' inte, så tänker ja':
 Då ä' ja nog döder bestämt.
 Men de' blir la på gamla da'r
 Ja, de' blir nog på gamla da'r,
 gamla da'r, gamla d-a-a-a-a-ar,
 Ja, de' blir nog på gamla da'r.

Vermlands-Pelles frieri.

Flicka lilla, vill du gifta dej — san
 Nog så får du fälle taga mej — san
 Ja, i mi' vackra stuga
 Kan dä fälle duga
 För e' tockna där te bo; hva' säj — san.

Ja' fem å förti år på nacken har — san
 Men ändå finns dä gry i Pelle kvar — san
 Jag minnes den gången
 Dansen kring majstången.
 Granngåls-Ola ville vara karl — san.

Han skefla fram mä kroki't ben å knä — san
 Den token skulle ändå vara mä — san
 Si tös på tå'ra trampa.
 Ho' börja svära, stampa,
 Sa' som så: Du Pelle ä' ett få — san.

Mor mi' sade jämt: »Du Pelle kär — san
 Var inte dum å gift dej mä den där» — san
 När som granngåls-Stina
 Såg åt mej å fina,
 »För dä ännu rakt åt hällskock bär» — san.

Ho' kan knappast slå en blaggarnsväf — san
 Rö'håri ä' ho' som den värsta räf — san
 Ja' tycker du kan vänta,
 Te du får e' jänta,
 Som ä' snäll å go' å inte sträf — san.

Sänga står ve vägga efter sed — san
 Dra uta blir ho' en gång te så bred — sann
 Ja, då vill ja' lofva
 Att en där kan sofva
 Fastän ena bene står på sned — san.

I fjol ja' köpte mej en ny kostym — san
 Bra vadmål väfdt åf Kajsa uti byn — sann
 Där te har ja' äfven
 Handskar uppå näfven,
 När ja' går te körka — blott för syn — san.

Patron på härrgåln ä' en präktig kar — san
 Han halfva löna innespar — san
 När jämt ja' honom träffer,
 Får ja' mulabläffer,
 Så dä' kunne räcka åtte da'r — san.

Ja, nog ska' mi' gumma få dä' bra — san
 Te nästa år e' sugga ska' ja' ha — san
 Att mi' hustru rara
 Ensam ej ska vara,
 När ja' om dag'a på dagsverke ska' — san.

Men vill du inte bli mi' fästemo — san
 Så lefver ja' la ändå te mi' dö' — san
 Ingen kan mej kugga,
 Ja' slagtar själf mi' sugga,
 Mår se'n godt å äter fläsk å brö' — san.

Benkuplett.

Låt folket prata hit och dit,
 Det rör mig inte platt.
 Jag sätter all min tro och lit
 Till mina ben, för att
 I händelse af krig en gång
 De ä' så bra te' ha.
 ∴ Då gäller det att vara lång
 Å styf i pinnarna. ∴

»Ja, Herre Gud, dra' inte ben,
 Hvad är det då, som drar?»
 Har sjungits mången gång från scen;
 Men fattar väl en hvar,
 Hvad nymfen menar? Jo, hör på! —
 Just stoppningen så dryg.
 ∴ Instämmes. — Mina äfvenså
 Dra fan så mycke' tyg. ∴

Som jägare i mark och skog
 Man måste vara rapp,
 Och det kan vara benigt nog
 Att gå med haren kapp,
 Ty har man ej ett öga fått,
 Som rigta kan gevär,
 ∴ Då att ta' haren utan skott
 Är ej så stort besvär. ∴

Ja, ben ä' ben i alla fall,
 Ta vägen hvart man vill.
 Den som ä' utan ben, han skall
 Beständigt få stå still.
 Och ingen kunde Goliat nå
 Med händer, blott med sten,
 ∴ Just därför att han hade så
 Förskräckligt långa ben. ∴

Herr Absalon var tvungen att
 För fienderna fly;
 Men han till häst ej säkert satt,
 Och håret stod i sky.
 Men hvarför nådde han ej då
 Till marken från sin gren?
 ∴ Jo, jag är nästan säker på
 Han had' för korta ben. ∴

Att tomma hundar jaga bra,
 Det vet man ock utaf.
 Hur mycket skulle de dock ta,
 Om man dem ben ej gaf?
 Hur kunde Lissen med ett hopp
 Nå första kammarn re'n?
 ∴ Joho, han sparkad blef dit opp
 Af ett par långa ben. ∴

Och om man lyckan vill uppnå,
 Då får man ej stå still;
 Då har man bara att gå på,
 Hvart slumpen leda vill.
 Men när du döden för dig ser —
 Han hårdhänt är som sten —
 ∴ Spring undan då! Nej, stopp jag ber!
 Då hjälper inga ben. ∴

